

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10049/2025
20.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миле Ранкић, адвокат из ..., против туженог Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво, Одељење Лазаревац, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 363/25 од 09.04.2025. године, у седници одржаној 20.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 363/25 од 09.04.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 363/25 од 09.04.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П 1748/21 од 18.11.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан је тужени да тужиоцу на име новчане накнаде за фактички изузет део катастарске парцеле бр. .../..., површине од 355 м2 уписане у лн бр. ... КО ... исплати износ од 2.240,050,00 динара са законском затезном каматом почев од 15.08.2024. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 362.500,00 динара са законском затезном каматом почев од наступања услова за извршност пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 363/25 од 09.04.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена

пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

По оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23). Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити за уједначавањем судске праксе. Ревизијом туженог оспорава се утврђено чињенично стање, што није дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 2. ЗПП. Осим тога, одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Образложење побијаних одлука је у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у случају фактичке експропријације која настаје када се на градском грађевинском земљишту изгради део површине од јавног интереса (улице) које је приведено намени и када не постоји решење о изузимању из поседа и исплати накнаде, односно решење о експропријацији. Код утврђења да је део катастарске парцеле тужиоца заузет изградњом улице, коју држи и користи тужени, не постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

Из наведених разлога Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 07.10.2021. године, а вредност предмета спора је 2.240.050,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио је као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154.

став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**